

Siloe

ROČNÍK XXIV.
FEBRUÁR 2025

ČASOPIS EVANJELICKÉHO A. V. CIRKEVNÉHO ZBORU LEVICE

Ž 46,2-3

Boh nám je útočiskom a silou, pomocou v súžení vždy dosvedčenou. Preto sa nebojíme, keby sa aj prevrátila zem a vrchy klátili sa v srdci mora.

Vstúpiac do nového kalendárneho roku 2025 sme vstúpili do sveta, ktorý sa dramaticky mení. Na východnej strane stojí silný človek, ktorý vyhlasuje, že bojuje za konzervatívne kresťanské hodnoty. Na západnej strane stojí iný silný človek, ktorý rovnako vyhlasuje, že bojuje za konzervatívne kresťanské hodnoty. Pritom ich skutky hovoria o niečom inom. Svet je v pohybe, nesmie nás to prekvapíť, Pán Ježiš to povedal, že budú zemetrasenia, choroby, národ povstane proti národu, národy budú bezradné pre huchanie mora a vlnobitia a podobne. Zároveň na adresu kresťanov hovorí: Nech sa vám srdce neľaká a nestraňuje, verte v Boha a verte v mňa.

Evanjelická cirkev na Slovensku prežila turecké vojny a protihabsburské povstania 17. storočia, rekatolizáciu 17. a 18. storočia, maďarizáciu 19. storočia, fašizmus a komunizmus 20. storočia. Naša istota je v Bohu, ktorý sa o nás stará. Nemusíme sa báť, lebo On sa o lodičku cirkvi vždy postará, lebo stojí pri kormidle. Nech by prišlo hocičo, žalmista hovorí, že ak by sa aj prevrátila zem, vrchy by sa otriasali, more by sa búrilo, my sa nebudeme báť, lebo Hospodin

mocnosť je s nami. Je našou silou a múdrosťou života.

Druhý januárový týždeň je vždy venovaný spoločným modlitebným stretnutiam kresťanov jednotlivých cirkví. Na území mesta Levice sme sa stretávali počas jedného týždňa, v priestoroch evanjelického kostola, rímskokatolíckeho kostola, reformovaného kostola, modlitebne Cirkvi bratskej, ako aj v priestoroch Cirkvi bratskej kaplnky. Aj na týchto stretnutiach sa niesli horlivé modlitby k nebesiam za celý rozbúrený svet. Nie je na Slovensku pravidlom, že majú kresťania k sebe tak blízko, ako v Leviciach. Nielenže sa stretnú, ale sa majú radi. Veríme, že pohnutú históriu medzi cirkvami máme už dávno za sebou. Dnes sa snažíme spolupracovať a pomáhať si. V tomto sú Levice výnimočné v celoslovenskom

meradle. Vážme si to a neberme to ako samozrejmosť.

Koniec februára bude patriť rokovaniu zborového výročného konventu, v rámci ktorého uzavrieme minulý rok 2024 po duchovnej a hospodárskej stránke. Máme za čo Pánu Bohu ďakovať. Je medzi nami stále dosť duchovného života, vážme si to a buďme Pánovi cirkvi za to vďační.

MODLITBA: Pane Ježiši, Ty si jedinou istotou v tomto rozbúrenom svete. Keď povieš slovo, utišia sa všetky búrky života. Ďakujeme Ti, že vedieš svoju cirkev ako lodičku na rozbúrených vodách sveta. Nedáš jej zahnúť, lebo ju bezpečne vedieš smerom za Tebou. Chceme sa teda vložiť do Tvojich svätých rúk a prosiť Ťa o Tvoju blízkosť, v ktorej je naša istota a pokoj nášho života. AMEN

ŠTEDROVEČERNÉ SLUŽBY BOŽIE

Bratia a sestry, januárové číslo Siloe sa rozdávalo presne na Štedrý deň. Preto vám aspoň v krátkosti ukážeme ako prebiehal. Pre účastníkov Služieb Božích, si pripravili nádherný program deti z besiedky a aj mládež. Po službách Božích si opäť ľudia mohli zobrať perník ako aj veršík na rok 2025. Ďakujeme každému kto akokoľvek prispel k spestreniu tohto nádherného a požehnaného času Vianoc.

POSILNENÁ VO VIERE

Vonku vládne zima, no ja sa preniesiem pár mesiacov dozadu, do letných dní, pretože práve vtedy začal môj príbeh.

V jedno horúce júlové odpolednie som sa vybrala osviežiť sa na kúpalisko. Santovská voda bola príjemná a ja som si užívala plávanie v nej. O dva dni som sa ráno zobudila s bolesťou ucha. Dočítala som sa na internete, že to bude zápal zvukovodu, pravdepodobne z vody na kúpalisku, ktorá sa mi dostala do ucha. Nepomáhali kvapky z lekárne, ani rôzne obklady, bolesť sa stupňovala a ja som sa už nemohla dočkať pondelka, kedy som navštívila ušného lekára. V uchu bol silný zápal, zrejme postihol aj okolité kosti, pretože ma už bolela celá polovica hlavy. Dostala som antibiotické kvapky aj antibiotiká v tabletkách. Bolesť pomaly ustúpila a po niekoľkých kontrolách lekár vyhlásil ucho za zdravé a liečbu ukončil. No ja som cítila, že niečo nie je v poriadku, v uchu som mala zaľahnuté, akoby bolo plné vody, šumelo mi v ňom, horšie som počula. Keď to ani po čase neustupovalo, vyhladala som iného ušného lekára a diagnóza, ktorú mi oznámil, ma vystrašila - prederavený ušný bubienok. Urobil mi ošetrenie, ktoré by mohlo napomôcť jeho zrasteniu. Modlila som sa, nech to pomôže a nech sa mi ucho zahojí. O tri týždne na kontrole som netrpezlivo čakala, čo lekár zistí. No v mojom uchu sa, žiaľ, nič nezmenilo. A rovnako ani pri ďalšej kontrole, ani pri ďalšej a ďalšej..... Medzitým som sa z viacerých zdrojov dozvedela, že bubienok sa sám zrastie po úrazoch, kým je rana čerstvá, prípadne keď je dierka veľmi malá. Inak sa to musí riešiť operačne. A tak som začala tušiť, že to asi nebude také

jednoduché. Naďalej som sa modlila, veľmi som prosila Pána Boha, nech v mojom prípade urobí zázrak. Predstavovala som si, ako by Pán Ježiš zmiešal prach zo zeme so svojimi slinami - ako to čítame v evanjeliu - a tým by uzdravil moje ucho. Pri každej ďalšej návšteve u lekára som sa však dozvedela to isté - nakoniec som to aj sama cítila - prederavený bubienok sa nezrastal. A tak už aj sám lekár, ktorý na začiatku dával tomu nejakú šancu, pripustil, že bude potrebná operácia. Prislúbil, že mi dohodne termín na špecializovanom pracovisku v Ružomberku. Moje úpenlivé modlitby za uzdravenie pokračovali, no musím povedať, že sa stávalo pre mňa čoraz náročnejším s rovnako silnou dôverou, s rovnako silnou nádejou sa obracať k Pánu Bohu po toľkých sklamaníach a márnom čakaní na zlepšenie. Nie je ľahké aj v ťažkých časoch si udržať vieru. Niežeby sa človek chcel vedome vzdať dôvery v Pána Boha, že by sa racionálne rozhodol, že ďalšie prosby už nemajú hádam ani význam, ale jednoducho už stratí silu, stáva sa unaveným a vyčerpaným k modlitbám s rovnako silnou vrúcnosťou a rovnako hlbokou dôverou. Hľadala som útechu v Jóbovej knihe, predstavovala som si jeho utrpenie, to, aký nápor na jeho vieru choroba a všetky nešťastia, čo na neho doľahli, predstavovali. Mala som pocit, že sa mi Pán Boh celkom vzdáľuje, že moje volanie nepočuje, alebo počuje a nechá ma trpieť? Nádej, že sa uzdravím bez operácie, sa vo mne už viac-menej stratila a ja som s mojou náladou bola skoro na dne.

V jeden decembrový už takmer predvianočný deň, som sa na objednaný termín opäť - už ani neviem, po

koľkýkrát - vybrala k lekárovi. Zakaždým mi do ucha vkladal prekrytie pravého bubienka, ktoré okrem liečivého efektu malo aj simulovať zdravý, zacelený bubienok. Povedala som mu, že prekrytie z posledného ošetrenia mi dobre sedí, že takto sa cítim dobre a požiadala som ho, nech mi ho tam nechá. Hovorili sme o operácii, že do Vianoc už nič neporíšime, tak až po Vianociach. Lekár prezrel ucho a dlhšie nič nehovoril, len krútil hlavou a hmkal. Po chvíli mi oznámil, že má pre mňa vianočný darček - zahojené ucho. Môj pocit z tejto správy je ťažko opísať. Tak takto to Pán Boh so mnou naplánoval. Takto sa rozhodol vyskúšať a posilniť moju vieru. Asi videl, že to potrebujem a že toto bude vhodný spôsob. Ak by moje prosby vypočul hneď na začiatku choroby, bola by som ušetrená pár týždňov, či mesiacov nepríjemností z choroby, ale aj pocitov nešťastia a duševných bojov o vieru. No práve dĺžkou ťažkého obdobia, hĺbkou nešťastia sa meria veľkosť radosti a eufórie z toho, že všetko dobre dopadlo. Len takto naplno prežijeme úžas zo zázraku, keď sa udeje niečo, v čo sme už nedúfali a čo aj z objektívneho hľadiska sa už stáva nepravdepodobným. Dnes som vďačná Pánu Bohu za túto lekciu. Občas ju asi potrebujeme. Lebo svet nás ťahá k svetským veciam, odpútava pozornosť od Pána Boha, rozptyľuje nás. A mne Pán Boh daroval dôkaz svojej milosti, ktorý mám stále pri sebe. Kedykoľvek sa dotknem svojho pravého ucha, zašuchocem pri ňom prstami, s úžasom zistím, že dobre počujem a zakaždým pocítim veľkú vďačnosť za Božiu milosť uzdravenia a za posilnenie mojej viery.

ALIANČNÝ MODLITEBNÝ TÝŽDEŇ 6.-11.1.2025

Téma: Ježišove podobenstvá

Pondelok 6. 1. | Podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi Lk 10:25-37,
Stretnutie sa konalo v CB Levice, prednášal Gyula Kassai
modlitby za ľudí slabých, núdzných a na okraji, za diakonickú službu v cirkvách

Gyula Kassai

Utorok 7. 1. | Podobenstvo horčičnom zrne a o kvase Lk 13:18-21,
Stretnutie sa konalo v ECAV Levice, prednášal Ondrej Garaj
modlitby za SR, za vládu a za ľudí, ktorí sú vo vedení štátu a firiem

Ondrej Garaj

Streda 8. 1. | Podobenstvo o rozsieváčovi Lk 8:4-15,
Stretnutie sa konalo v CB Levice, prednášal Martin
Félix modlitby za zdieľanie evanjelia a misia

Martin Félix

Štvrtok 9. 1. | Podobenstvo o márnotratom synovi
Lk 15:11-32,
Stretnutie sa konalo v Reform.kr.cirkev Levice, pred-
nášal Zuzana Moncoľová modlitby za mladých ľudí a deti

Zuzana Moncoľová

Piatok 10. 1. | Podobenstvo o neodbytnej vdove Lk 18:1-8,
Stretnutie sa konalo v CB Kaplnka Levice, prednášal Martin Riecky
modlitby za aktuálne témy vo svete

Martin Riecky

Sobota 11. 1. | Podobenstvo o hrivnách Mt 25:14-30,
Stretnutie sa konalo v Rim.kat. kostol Svätého Ducha Levice, prednášal Miroslav Haszics
modlitby za vzrast zborov v našom meste

Miroslav Haszics

UČENÍCI JEŽIŠA KRISTA (10. ČASŤ)

Peter

O posledných etapách života apoštolu Petra nám Biblia nehovorí, preto sa obmedzíme na mimobiblické zdroje. Tieto hovoria, že Peter neskôr misijne pôsobil v Macedónsku, Taliansku a Španielsku. Či je to pravda, to dnes potvrdiť nevieme. Ale niektoré zdroje to spomínajú.

Na konci svojho 1. listu Peter spomína aj cirkevný zbor v Babylone. Preto niektorí vykladači Biblie tvrdia, že Peter pôsobil aj v tomto meste. Lenže skôr tu ide o krycie meno pre Rím. V Babylone podľa tradície konal misiu apoštol Tomáš a nie Peter.

Pre Petra bol však Rím pravým Babylonom, ako aj pre prvých kresťanov. V prvom rade preto, že to bolo na tú dobu veľké mesto s asi jedným miliónom obyvateľov. Ale aj z toho dôvodu, že v ňom žilo veľa národov. Svoje zastúpenie v tomto meste, ako v centre obrovskej Rímskej ríše, mali všetky podmanené národy, ktoré Rimania okupovali. Zároveň sa v tomto meste

nachádzalo aj veľa židovských synagóg. V náboženskom pohľade to bol skutočne jeden veľký zmätok – Bábel – Babylon. Žili tu ľudia vzdelaní a nevzdelaní. Nachádzali sa tu pochybujúci ľudia, ale aj úprimne veriaci. Medzi nimi tu žila aj malá skupinka kresťanov.

Označenie Babylon symbolizovalo zajatie, z ktorého sa chcel človek vyslobodiť. Znamenalo to aj zmätenie jazykov, preto si mnohí navzájom nerozumeli.

Niektorí životopisci píšú, že keď Peter prišiel do Ríma, ubytoval sa za riekou Tiber, v židovskej štvrti. Sedel zoslabnutý, starý, vysilený. Modlil sa a stále hovoril o Ježišovi Kristovi. Tu ho navštevoval Marek, ktorý prišiel na zvolanie apoštolu Pavla. Peter mu spomínal udalosti zo života Ježiša Krista, a tak vzniklo Markovo evanjelium. Zároveň písal veriaciim kresťanom v Malej Ázii pastierske listy, ktoré dnes poznáme ako dva listy apoštolu Petra.

Legendy hovoria, že počas veľkého prenasledovania kresťanov za panova-

nia cisára Nera boli spoločne popravení apoštol Pavol aj s apoštolom Petrom. Pavol bol vraj sťatý a Peter mal byť ukrižovaný. Keďže si neprial zomrieť takou istou smrťou, ako Pán Ježiš, na požiadanie ho nechali ukrižovať dolu hlavou. Splnili sa na ňom slová Pána Ježiša, že neskôr vystrie ruky a iný ho opáše a povedie tam, kam nechce (J 21, 18).

Podľa tradície mal byť Peter popravený pri cirkuse cisára Nera. V súčasnosti sa na tomto mieste rozprestierajú vatikánske záhrady. Neďaleko tohto miesta mal byť aj pochovaný. Cisár Konštantín v roku 313 Milánskym ediktom zastavil prenasledovanie kresťanov na území Rímskej ríše a kresťanstvo sa týmto spôsobom stalo štátnym náboženstvom. V roku 324 boli Petrove kosti prenesené do katakomby, nad ktorou nechal cisár Konštantín postaviť chrám sv. Petra. Nanovo bol tento chrám od základov postavený v rokoch 1506 - 1626. Na tento chrám však nemal pápež peniaze, preto si zobral veľkú finančnú pôžičku od vtedajších najväčších bankárov, ktorými boli Fugerovci. Lenže splátku im bolo potrebné splatiť, preto pápež poslal do celého Nemecka predavačov odpustkov, ktorí mali ľuďom predávať odpustenie hriechov za určité finančné sumy. Takto získané peniaze prúdili do Ríma, aby bolo možné postaviť tento chrám apoštolu Petra. Takže vidíme, z akých peňazí bol vystavaný. V srdci tohto chrámu sa nachádza veľký baldachýn. Pod ním je umiestnený pápežský oltár. Pod týmto oltárom sa nachádza hrob apoštolu Petra. Pretože podľa učenia katolíckej cirkvi bol apoštol Peter prvým pápežom. Každý pápež je súčasťou tejto reťaze, ktorá sa vinie až do súčasnosti, k najnovšiemu pápežovi. V katolíckej tradícii vykonáva „Petrov úrad.“ Samozrejme, že je to veľmi diskutabilné a Peter by určite nesúhlasil s tým, aby mu bol prisúdený titul prvého pápeža. A určite by bol prekvapený, aký chrám na jeho hrobe postavili. Do roku 1990 sa jednalo o najväčší kresťanský chrám na svete. Dokonca podľa jeho vzoru bola postavená aj katolícka bazilika v Ostrihome.

1700. VÝROČIE NICEJSKÉHO KONCILU

Rok 2025 bude rokom ekumenizmu. Prvý ekumenický koncil na svete, ktorý sa konal v roku 325, je dodnes považovaný za prelomový moment v dejinách kresťanskej cirkvi.

Zhromaždenie, ktoré začalo pravdepodobne v máji 325, sa považuje za prvú ekumenickú diskusiu rannej kresťanskej cirkvi. Zvolal ho rímsky cisár Konštantín Veľký, ktorý pozval 300 biskupov z celej svojej ríše do mestečka Nicea, ktoré sa nachádza na území dnešného Turecka. Hlavným cieľom bolo urovnať teologické spory a podporiť jednotu Cirkvi.

Nicejský koncil sa zaoberal najmä teologickou diskusiou o povahe Ježiša Krista a jeho vzťahu k Bohu Otcovi: Je Ježiš bytosť stvorená Bohom a podriadená Otcovi, alebo sú Otec, Syn a Duch Svätý v rovnocennom postavení? Hlavným vieroučným výsledkom koncilu bolo Nicejské vyznanie viery, ktoré uznáva Ježiša Krista za pravého Boha.

Riešila sa tiež otázka určenia termínu Veľkej noci. O jej dátume sa kresťania sporili už od 1. storočia. Nicejský koncil načas tieto spory ukončil, keď stanovil normu, podľa ktorej má Veľká noc pripadať na nedeľu po prvom splne po začiatku jari. Napriek tomu od 16. storočia východné pravoslávne a západné kresťanstvo vo všeobecnosti neslavia Veľkú noc v rovnaký dátum kvôli rozdielnym kalendárnym výpočtom.

Celé desaťročia to kresťanské cirkvi plánovali zmeniť. Ortodoxia, katolicizmus a protestantizmus chceli dosiahnuť jednotu medzi sebou aspoň v tomto bode. Všetky snahy zostali zatiaľ neúspešné. Je zaujímavé, že vo výročnom roku sa Veľká noc bude zhodou okolností sláviť súčasne vo východnej aj západnej cirkvi, 20. apríla 2025.

(Evanjelický Posol spod Tatier, č. 2/2025, str. 23)

ĎAKOVNÝ LIST - STARÁ TURÁ

DRAHÍ BRATIA A SESTRY V JEŽIŠOVI KRISTOVI!

Chceme sa vám úprimne poďakovať za vašu spolupatričnosť a lásku, ktorú ste prejavili nášmu Evanjelickému cirkevnému zboru Stará Turá v podobe finančnej podpory na nové kúrenie v našom kostole. Ďakujeme za vaše otvorené srdcia, zrealizovanú zbierku a štedrosť, ktorú si veľmi vážime!

Aj vďaka vám sa nám podarilo ešte pred Vianocami zaobstarať a sfunkčnit nové kúrenie takmer na 80% priestoru kostola, čo považujeme za veľkú Božiu milosť. Vďaka vašej podpore zažili mnohí členovia nášho cirkevného zboru povzbudenie. Zmobilizovali sa aj ďalší ľudia v meste, priniesli svoje milodary, aby rovnako prispeli na dobrú vec. Iste, to, čo ešte potrebujeme urobiť, dokončiť, opraviť (aj okrem kúrenia) je na dlhú trať, avšak vnímame, že Pán Boh má v rukách všetky naše starosti hmotného aj nehmotného charakteru.

A váš záujem nás skutočne veľmi povzbudil!

Ďakujeme všetkým, ktorí ste prispeli, ale aj všetkým vám, ktorí ste nás podporili vyhlásením zbierky, spropagovaním, podaním potrebných informácií ďalej.

Žehnáme vášmu spoločenstvu slovami ap. Pavla:

„A Ten, kto rozsievačovi dáva semeno i chlieb, aby mal čo jesť, dá a rozmnoží vaše osivo, dá vzrast plodom vašej spravodlivosti, a vo všetkom budete obohatení na ušmognú štedrosť, ktorá skrýje nás pôsobí vďaka Bohu.“ 2. Korintským 9, 11

Luboš a Anna Činčurákovci - farári
a presbyterstvo Cirkevného zboru Stará Turá

ALEXANDER GROSS: „KRISTUS SA NEMENÍ ANI V ČASE VOJNY.“

Už takmer tri roky vojnou zmietaná Ukrajina je miesto, kde sa farár Alexander Gross z Nemeckej evanjelicko-luteránskej cirkvi snaží v ťažkých podmienkach naďalej povzbudzovať k nádeji. Spolu s manželkou podporujú vysídlené rodiny, deti vyrastajúce v nefunkčných rodinách či seniorov žijúcich v extrémnej chudobe.

Áká je dnes situácia vo vašom cirkevnom zbore?

Sme malá cirkev, čo znamená, že jeden človek musí zvládnuť mnoho úloh. Momentálne som pastorm až v piatich cirkevných zboroch, keďže nemáme dostatok farárov. Všetko sú to počtom členov malé zbory. Farárom na plný úväzok som v Petrodolinskom a na čiastočný v Novohradivke a Odese, čo je najväčší z mojich zborov.

Okrem toho navštevujem aj zbor v Kryvom Rohu a poskytujem duchovnú starostlivosť v Zmiivke, kde bol zničený kostol. Nachádza sa priamo na brehu rieky Dnipro (Chersonská oblasť) a bol celý čas bombardovaný z druhej strany rieky.

Ako udržiavate duchovný život v zboroch v čase vojny?

Je to veľa práce. Na začiatku vojny opustilo krajinu 80 percent našich členov. Mnohí majú nemecké korene a keď začala vojna, využili svoje kontakty, aby začali nový život v Nemecku. Vojna však priniesla do cirkvi nových ľudí. V nedeľu ich máme na službách Božích 40-50. Za tri roky od invázie sme slávili trikrát konfirmáciu. Väčšina ľudí, ktorých sme konfirmovali, boli dospelí. Snažíme sa byť atraktívni aj napriek vojne. Organizujeme koncerty, vianočné trhy.

Venujete sa aj mnohým sociálnym iniciatívam.

V tomto smere sa angažujú všetky naše zbory. Podporili sme 1260 ľudí, poskytujeme im jedlo aj ďalšie formy pomoci. Namiesto centralizácie distribúcie na jednom mieste navštevujeme týchto ľudí priamo v ich domovoch. Nadviazali sme kon-

takty s ôsmimi obcami v našom okolí, kde pracujeme so seniormi, deťmi a rodinami. Otvorili sme aj ďalšie centrum pre deti z rodín žijúcich v ťažkých sociálnych podmienkach.

Celkovo sa však život ľudí v uplynulom roku zhoršil. Medzi staršími ľuďmi v našich programoch sme zaznamenali veľký nárast úmrtnosti. Ľudia si nemôžu dovoliť lieky, žijú v neustálom strachu. Len za posledných šesť mesiacov zomrelo 10 percent ľudí, ktorých sme podporovali. Je to obrovská strata.

Špeciálnou skupinou, ktorej poskytujete pomoc sú deti.

Organizujeme pre ne rôzne aktivity a podujatia, vrátane hudobných kurzov. Zriadili sme detské centrum pomoci pre deti z rodín zasiahnutých alkoholizmom. Prevádzkujeme aj malotriedku pre 14 detí, kde sa najedia, urobia si domáce úlohy a dostanú ďalšiu podporu.

Momentálne je pre mňa hlavnou výzvou nájsť miesto na realizáciu sociálnych služieb. Prenájom je nemožný, nik nechce poskytnúť svoj majetok na prácu s chudobnými ľuďmi. Plne sa preto sústreďujeme na plánovanie rekonštrukcie ruín nášho historického kostola. V obnovenom priestore bude detské centrum, rozšíri sa kapacita obnovenej kuchyne a poskytne priestory pre ľudí najmä v kritických zimných mesiacoch.

Okolo Odesy prebiehajú vojenské akcie. Hrozí vám, že budete povolaný do armády?

Dúfam, že sa to nestane. Nedávno som navštívil vojenský úrad, aby som získal dokument, ktorý mi umožňuje vycestovať do zahraničia. Len za posledné dva roky som navštívil 15 krajín v rámci diplomatických misií mojej cirkvi. Zdieľanie reality života na Ukrajine s ostatnými je kľúčové. Poskytol som viac než 100 rozhovorov, vrátane vystúpení v rádiách či na iných platformách, najmä v Nemecku, ale aj v mnohých ďalších krajinách. Verím, že zdieľaním nášho príbehu pomô-

žem viac, ako bojom v prvej línii. Rovnako dôležitá je aj naša sociálna práca v komunite, kde žijeme. Staráme sa o deti a v priestoroch nášho zboru hostíme 24 vnútorne presídlených osôb. Táto práca vyžaduje neustále úsilie.

Rozmýšľali ste niekedy nad odchodom z krajiny?

Mal som možnosť odísť. Mám výborné kontakty v USA a ponúkli mi dostať sa ešte vo februári 2022, keď to bolo možné. Ale povedal som: „Nie, nie, nie... Môže pastier utiecť, keď príde vlk?“ Pastier musí zostať s ľuďmi v núdzi. Nikto z evanjelických farárov na Ukrajine neodišiel, ostali sme všetci.

Nie ste už unavení?

Bohužiaľ, väčšinou áno. Neustály strach z brannej povinnosti je vyčerpávajúci. Úzko som spolupracoval s armádou a výrazne som im pomáhal – či už poskytovaním podpory v kuchyni alebo inými zdrojmi. Nezostáva mi veľa fyzických síl na to, aby som slúžil, ale všetko je v Božích rukách. On nám dá všetko, či potrebujeme. Mojou motiváciou sú aj ľudia, ktorí potrebujú pomoc – nemôžem zatvárať oči ani uši pred ich potrebami.

Ako sa vám darí zdieľať evanjelium a nádej v časoch vojny?

Kristus sa nemení. Vždy sa s ním môžeme porozprávať. V kázňach nehovorím priamo o politike, ale riešim, ako sa vyrovnáť s jej dopadmi – ako čeliť nenávisti a strachu bez toho, aby nás zničilo.

Život pokračuje aj v časoch vojny. Štyri mesiace po invázii sme v okolitých obciach postavili tri ihriská pre deti. Ľudia boli prekvapení, že to robíme v tejto situácii, ale spolu s presbytermi sme si povedali, že ľudia potrebujú pozitívne signály.

Prostredníctvom našej práce chceme ukázať iný druh cirkvi – nie takú, ktorá stojí bokom, ale tú, ktorá kráča k ľuďom, podporuje ich a naplňa ich potreby.

(Evanjelický Posol spod Tatier, č.2/2025, str. 8)

CIRKEVNÁ ZBIERKA POMOCI PRE UKRAJINU

Počas posledných dvoch mesiacov sa vyzbieralo už niekoľko ton pomoci práve od ľudí z našej cirkvi. Priebežne odvážame na poštu v Užhorode naplnené autá takmer každý týždeň. V prílohe je fotografia takej zásielky z 27. decembra, okrem pár vecí od darcov iných ľudí či vecí priamo vyrobených priamo v centre Spletinia sú to všetko dary od ľudí z ECAV (malá časť aj od ref. cirkvi), to išlo na 14 rôznych adres, ďalšia zásielka odišla 12. januára na 8. adres, takisto väčšina od darcov z ECAV.

Pochopiteľne, veľmi pomôže aj finančná zbierka, na maskovacie siete a rôznu inú pomoc sa skladajú samotní dobrovoľníci, len materiál na siete vyjde na niečo cez 1.000 € mesačne a to je náročné vyzbierať, dobrovoľníci sú väčšinou sami z radu odídencov, nie práve tých bohatých ...

Veľmi milými sú aj maľované obrázky od detí pre obrancov na fronte, od miestneho kaplána máme informáciu, že ich to vždy poteší a pripomenie, že okrem tých zákopov, kde trávajú mesiace, niekedy aj viac, existuje ešte stále aj normálny svet, pre ktorého obranu sa oplatí vydržať. Deti by mali vedieť, pre koho sú určené, pokojne tam môžu napísať aj milý odkaz - ne-

Centrum Spletinia Prešov

vadí, že v slovenčine.

Sklad vecí sme urobili u nás na fare v Rankovciach, nemáme veľké priestory, no priebežne sa všetko odosiela preč. Napr. v tejto chvíli tu okrem 9 párov barlí (a samozrejme hromady sviečok a vosku) nemáme nič, no večer by sa to už malo zmeniť, auto by malo priviezt zbierky z troch zborov zo ZD. Dopravu sa nám vždy podarilo nejako vyriešiť, buď nám pomohli ľudia priamo z cirkevných zborov, kde sa zbierka konala, keď mal niekto cestu do KE, tak jednoducho priviezol, alebo potom prosíme miestnych podnikateľov, aby nám pri svojich služob-

ných cestách pomohli. Iní zas poslali zbierky kuriérom, aj tak sa dá... Doprava je zďaleka jeden z tých menších problémov, napokon - Slovensko je v porovnaní s UA také maličké, že .. ;-)

Už teda ako sa rozhodnete, pripojiť sa, alebo nie, resp. pokračovať, povzbudzujeme vás k požehnanému dielu našej služby, k akému nás povolal náš Pán.

Ak máte nejaké otázky, pokojne napíšte, zavolajte, kontakt mám verejne dostupný.

Ďakujeme za pochopenie.

Ľubo Beňo, zborový farár CZ ECAV Rankovce

Hotové sviečky

Užhorod 27 12 2024

06. týždeň (03.02.-09.02.)

Modlime sa za ľudí, ktorí nevedia nájsť Boha

„Proste a dostanete; hľadajte a nájdete; klopte a bude vám otvorené. Lebo každý, kto prosí, dostane; a kto hľadá, nájde; a kto klope, tomu bude otvorené.“ (Matúš 7: 7-8)

Pane života i smrti, Ty sa prihováraš ľuďom a hľadáš ich, aby si ich zachránil. Mnohí si to neuvedomujú a spochybňujú Tvoju existenciu. Boja sa mať vzťah s Tebou, stále hľadajú a nenachádzajú. Sami nevedia, akí sú pre Teba vzácní, boja sa Ťa nasledovať, neuvedomujú si, že Ty im chceš pomôcť nájsť správnu cestu života. Prosím, otvor týmto ľuďom oči, aby sa presvedčili, že si hodný nasledovania a budeš pre nich ziskom, nie stratou, ako sa domnievajú. Zastav ich, Pane, na ich nesprávnej ceste a daj sa im nájsť. Daruj im viac pokory, ochoty vzdať sa aktivít, ktoré sa Ti nepáčia. Ty vieš, že ich to ženie do záhuby a nechceš, aby sa stratil čo i len jeden, pretože Ty si láska a prameň života. Ich túžba je veľká, ale sila pre rozhodnutie malá. Pomôž im v tom správnom rozhodnutí, aby aj oni dosiahli veniec spásy. Daj, aby Ťa dokázali pozvať do svojho života a aby uverili, že Tvoj syn je aj ich Spasiteľom a Pánom. Nech viac neváhajú a vstúpia do života s Ježišom v srdci dobrovoľne a osobne. Použi si aj mňa k tomu, Otče dobrý. AMEN

07. týždeň (10.02.-16.02.)

Modlime sa za starších ľudí, ktorí strácajú silu

„Pamätaj na svojho Stvoriteľa v dňoch svojej mladosti, kým neprídu dni súženia a priblížia sa roky, keď povieš: Nenachádzam v nich záľubu.“ (Kazateľ 12:1)

Obraciame sa k Tebe, Pane Bože, v mene Ježiša Krista, nášho Pána a Spasiteľa. Okolo nás je veľa ľudí, ktorí duchovne strácajú, pretože nemajú síl rásť vo viere. Ty vieš, že každý jeden z nás, ak to bude Tvoja vôľa, zostarne a zostane bez sily k modlitbe a k životu vo viere. Prosíme o dar

Ducha svätého, ktorý nás posväcuje, v pravej viere zachováva, aby si Ducha svätého vylial na každého veriaceho, ktorý súcíti so staršími, keď si začínajú zúfať vo svojej bezmocnosti a slabosti. Daj, aby to bola iba slabosť tela, nie ducha. Iba Ty dokážeš skrze Ducha svätého ukázať silu viery aj týmto ľuďom, nedopušť, aby svoje telesné slabosti premenili na nevrosť, neznášanlivosť a iné neduhy, ale aby sa viery kvôli tomu nevzdali a kráčali životom ďalej s Tebou, ktorý ich posilňuješ, vo viere utvrduješ a si stále s nimi. Panuj nad ich duchovným životom, aby nestrácali nádej večnej odmeny u Teba. AMEN

08. týždeň (17.02.-23.02.)

Ďakujeme za priateľov, ktorí nás povzbudzujú vo viere

„Pravý priateľ miluje stále a je bratom, ktorý sa narodil pre čas trápenia.“ (Príslovia 17:17)

Ďakujeme, drahý Pane Bože, za verného Priateľa, Spasiteľa a Vykupiteľa, ktorý je a bude naveky. On nám posielal do cesty priateľov, ktorí sú našimi anjelmi na ceste života. Niektorí sú oddanejší ako brat, sú ako mocná pevnosť a sú naším pokladom. V súžení sú nám na pomoci, pomáhajú nám v časoch, keď sa vzdávame, sú pri nás aj v časoch radosti, tešia sa z našich úspechov a z nepravostí smútia s nami. Ty vieš, že sú potrební pre náš život, posúvajú nás dopredu nielen v živote tu na zemi, ale sú prepotrební aj na ceste viery. Ukazuj nám, drahý náš nebeský Priateľ, kto z ľudských priateľov je tým pravým

a vie nás aj napomenúť, keď zídeme zo správnej cesty, bez hnevu, hádok, v láske. Takí sú vzácní a vieme, že sú od Teba poslaní, aby nám boli nápomocní ku spaseniu. Ďakujeme za nich a prosíme, aby sa nesklátili a zostali verní až do smrti. AMEN

09. týždeň (24.02.-02.03.)

Prosme za lásku medzi ľuďmi, ktorá premôže aj brány smrti

„A tak teraz zostáva viera, nádej, láska, tieto tri; no najväčšia z nich je láska.“ (1. Korintským 13:13)

Tvoja láska, Otče náš nebeský, nie je len pocit, emócia, ale je to všetko, čo cítime, vidíme a vnímame, že robíš pre nás. My máme láskou odpovedať, rovnako zmýšľať ako Ty, žiť v pokoji, povzbudzovať sa navzájom a budeme vedieť, že si s nami. Tvoj Syn dal z lásky k nám svoj život za nás. Kto zostáva v láske, zostáva v Tebe, Bože náš, a Ty v ňom. Láska je trpezlivá, obetavá, prináša radosť a zmenu života. Pane, viem, že nás nekonečne miluješ, preto prosím, prispor nám viac lásky, ktorá je nezištná, ktorá dokáže viac dávať ako brať. Tak, ako Tvoj Syn a náš Pán ukázal, aká veľká dokáže byť láska, tak aj ja chcem svoju lásku preukázať bratom a sestram, On nás svojím príkladom naviedol na správnu cestu, tou cestou je láska. Ty si láska, ktorá nikdy nezahynie. Ďakujeme, že sa môžeme s Tebou rozprávať a zdieľať, nielen o láske, ktorá je večná, ale o všetkom. Ty nás vypočuješ, ochrániš od diabla a smrti, daruješ nám večný život. Buď naším príkladom a životom. AMEN

STRETNUTIA V ZBORE

Utorok:

Sestry vo viere o 10.00 hod

Stretnutie mužov o 18.00 hod 2. a 4. utorok v mesiaci

Streda:

Biblická hodina pre dospelých o 18.00 hod – online záujemci o stretnutia informujte sa u brata farára

Štvrtok:

Modlitebná skupinka mladých žien o 17.00 hod. každý 3. štvrtok v mesiaci

Piatok:

Konfirmačná príprava: 1. ročník 15.00 hod, 2. ročník 15.45 hod

Mládež: 16.30 hod

Nedeľa:

Detská besiedka: 10.00 h

SLUŽBY BOŽIE

február 2025

02.02. 4. nedeľa po Zjavení
Téma: Moc Pánova pri nás

08.30 Služby Božie v Tlmačoch – Lipníku (komunitné centrum)

10.00 Služby Božie v Leviciach s Večeraou Pánovou

14.00 Služby Božie v domove dôchodcov Fénix

09.02. 5. nedeľa po Zjavení
Téma: Trpezlivosť a sila slova

08.30 Služby Božie v Horši

10.00 Služby Božie v Leviciach

16.02. Deviatnik
Téma: Nezaslúžená milosť

08.30 Služby Božie v Tlmačoch – Lipníku (komunitné centrum)

10.00 Služby Božie v Leviciach

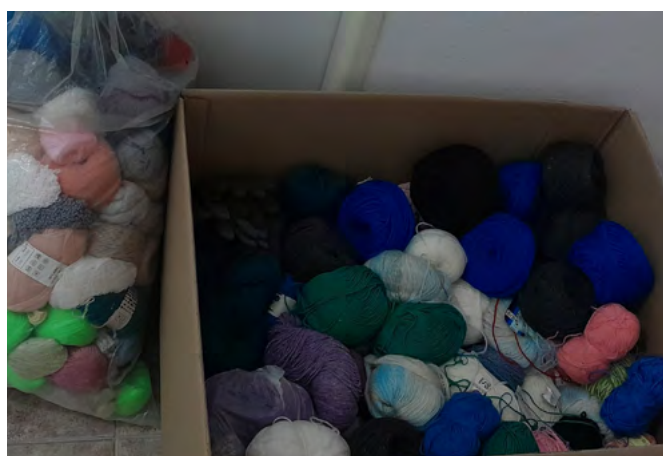
23.02. Po Deviatniku
Téma: Dar Božieho slova

09.00 Služby Božie v Leviciach

10.00 Výročný zborový konvent

POMOC UKRAJINE Z LEVÍC

Zo srdca ďakujeme všetkým členom CZ v Leviciach, CZ v Plavých Vozokanoch, CZ v Žemberovciach ako aj O.Z. Pomôžme si - ZBERNÉ CENTRUM a O.Z. Miesto v Dome Levice, ktorí sa zapojili do pomoci pre Ukrajinu. Vďaka štedrosti všetkých darcov, sa nazbieralo toľko materiálu, že preň museli prísť na dvakrát. Koordinuje ju brat farár Ľuboslav Beňo z Rankoviec a bezpečne ju s dobrovoľníkmi prepravujú do Užhorodu, odkiaľ putuje na východ Ukrajiny. Slovo Ježišovo: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili. (Mt 25,40)

SPREVÁDZANIE o.z.
MOBILNÝ HOSPIC

Stai sa DOBROVOĽNÍKOM v Levickej nemocnici

Obetuj svoj voľný čas a seba k sprevádzaniu chorých

Základné predpoklady služby:

- LÁSKA K ČLOVEKU
- EMPATICKÝ PRÍSTUP K ĽUĐOM
- VOLNÉ 1 - 2 HODINY TÝŽDENNE

Základné podmienky prijatia:

- MINIMÁLNY VEK 17 ROKOV
- ZDRAVOTNÁ SPÔSOBILOSŤ
- NENACHÁDZAŠ SA V ČASE SMÚTENIA ZA NIEKÝM Z TVOJICH BLÍZKYCH MIN. 1 ROK

BLIŽŠIE INFORMÁCIE: www.sprevadzanie.com ☎ 0911 426 155

Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo.
Matúš 19:14

**DETSKÁ BESIEDKA
KAŽDÚ NEDELŤU O 10:00**

BIBLICKÁ HODINA PRE DOSPELÝCH

Každú stredu
o 18:00
Online

ZÁUJEM HLÁSTE U BRATA FARÁRA

KONFIRMAČNÁ PRÍPRAVA

KAŽDÝ PIATOK

15:00 prvý ročník
15:45 druhý ročník

KAŽDÝ PIATOK
O 16:30

MLÁDEŽ LEVICE

MLÁDEŽ LEVICE

V PRIESTOROCH
ECAV LEVICE

